

RAZPORED SV. MAŠ

19.09.2022 PONEDELJEK Marijino ime		
20.09.2022 TOREK Janez Zlatousti, šk. in c.uč.	KRIŽ OB 19h	+EDMUND MACAROL, Šepulje 3, 30.dan
21.09.2022 SREDA POVIŠANJE SV. KRIŽA	KRIŽ OB 19h	ZA BOŽJE VARSTVO, Križ 260
22.09.2022 ČETRTEK Žalostna Mati Božja	BRITOF ob 19h	+ROZAMARIJA ŠKERLJ, Tomaj 46
23.09.2022 PETEK Kornelij in Ciprijan	KRIŽ OB 19h	++MARIJA in MIROSLAV MACAROL, Križ 188
24.09.2022 SOBOTA Marijin spomin	AVBER ob 19h	+ MARKO BRIŠAR, Ponikve 30
25.09.2022 26 NEDELJA MED LETOM SLOMŠKOVA NEDELJA	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	PO NAMENU IZ PODGRADA ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

DAROVALCI ZA OZVOČENJE V ŽUPNIJSKI CERKVI

Dario Filippi, Tomaj 61 - 100€
Janez Bajt, Tomaj 120 - 500€
NN, Tomaj - 200€
NN, od drugod - 400€
NN, Križ - 80€
NN Križ - 100€
Križ 102 - 50€
Tomaj 14a - 100€
Križ 107 - 50€
NN Križ - 120€
Križ 231 - 100€
NN nedelja - 50€
Tomaj 19 - 100€
NN Tomaj - 200€
NN Tomaj - 50€
NN Tomaj - 150€
TOMAJ 48a - 100€
AVBER 12 - 100€

NN KRIŽ - 50€
TOMAJ 112 - 150€
NN KRIŽ - 200€
TOMAJ 94 - 100€
NN DUTOVLJE - 50€
NN Grahovo Brdo - 50€
NN Tomaj od drugod - 150€
NN Tomaj - 150€
NN Tomaj - 500€
NN Križ - 50€

SKUPAJ: 4.000€

Do kritja investicije manjka
3.200€. Hvala vsem darovalcem.

VEROUK - SPREMEMBE SPREMEMB

3.in 4.r. - 14h
7.in 8.r. - PON. - 16H
Četrtek:
1.r. Ob 15h
2.r. Ob 16.00
5.r. Ob 17.00

VPIS MED SKAVTE - glej spletno stran

ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE
25 nedelja med letom

Štev.39/LETO X.

18.september 2022

V večnosti ima vse drugačno vrednost

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 16,19-31)

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Bil je bogatin, ki se je oblačil v škrlat in tančico ter se dan na dan sijajno gostil. In bil je neki revež, po imenu Lazar, ki je ležal pri njegovih vratih, poln čirov, in se je želel nasititi s tem, kar je padalo z bogatinove mize. Pa tudi psi so prihajali in mu lizali čire. Umrl pa je revež in angeli so ga nesli v Abrahamovo naročje. Umrl je tudi bogatin in je bil pokopan.

Ko je v podzemlju trpel muke, je povzdignil svoje oči in zagledal od daleč Abrahama in Lazarja v njegovem naročju. Zaklical je: »Oče Abraham, usmili se

me in pošlji Lazarja, da pomoči konec svojega prsta v vodo in mi ohladi jezik, zakaj silno trpim v tem plamenu.« Abraham pa je rekel: »Sin, spomni se, da si prejel dobro v svojem življenju in prav tako Lazar hudo; zdaj se tukaj veseli, ti pa trpiš. Vrh tega je med nami in vami narejen velik prepad, da tisti, ki bi hoteli od tod priti k vam, ne morejo; pa tudi od ondod ne morejo sem.«

In rekel je: »Prosim te torej, oče, da ga pošlješ v hišo mojega očeta; imam namreč pet bratov in te naj posvari, da tudi oni ne pridejo v ta kraj trpljenja.« Abraham pa reče: »Imajo Mojzesa in preroke, te naj poslušajo!« Le-ta je pa odgovoril: »Ne, oče Abraham, temveč, ako pojde do njih kdo izmed mrtvih, se bodo spokorili.« Rekel pa mu je: »Ako ne poslušajo Mojzesa in prerokov, ne bodo verjeli, tudi če kdo od mrtvih vstane.«

Telefon: 041 649 617; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

RAZMIŠLJANJA

Lavretanske litanije Matere Božje so velika hvalnica naši nebeški Materi Mariji. Posebej prisrčno jih molimo v času šmarnične pobožnosti, a največkrat ob njih ne razberemo ob posameznih vzklilih njihovega sporočila. V naslednjih razmišljanjih bomo skušali to vrzel zapolniti. (iz blagovest.si)

DEVICA NAJMODREJŠA, DEVICA HVALEVREDNA

Kar težko bi našli besede, s katerimi bi opisali modrost. Navadno to razumemo kot lastnost poglobljenega odnosa do ljudi in stvari, pa tudi širše in globlje razumevanje vsega, kar se dogaja.

V stari Grčiji je modrost (sophia) postala osnova za razmišljanje o bivanju in različnih življenjskih vprašanjih, iz česar je nastala filozofija, ki izvirno pomeni ljubezen do modrosti. V Svetem pismu stare zaveze je modrost predstavljena kot Božji dar, denimo pri Salomonu. Vendar pa najdemo tudi modrostne knjige, ki nadgrajujejo izročilo peteroknjžja in prerokov. V njih se pojavlja tudi posebljena Modrost, ki je dejansko le drugo ime za Besedo, ki se je nato učlovečila. V Jobovi knjigi lahko beremo: »Strah Gospodov je modrost, ogibati se hudega je razumnost!« Med sedmimi darovi Svetega Duha je modrost našeta celo na prvem mestu. V krščanskem pogledu je modrost dar, ki nam pomaga misliti na Jezusov način in delovati v vsakdanjem življenju v duhu evangelija. Medtem ko znanost lahko razloži to, kar je možno, modrost govori o tem, kar je prav in pravično. Modrost torej pomeni neko celovitost v mišljenju, kar izraza tudi hebrejska beseda šalom, ki jo sicer običajno prevajamo kot mir. Modrost torej prinaša mir v srce, saj vse povezuje v celoto. In prav Marija je tu dober zgled, saj je bila ves čas poslušna Svetemu Duhu, zato jo lahko upravičeno nazivamo kot najmodrejšo. Z modrostjo je povezana tudi častitljivost. Tudi to besedo je nekoliko težje razložiti. Častitljiv je nekdo, ki je vreden spoštovanja in časti, morda zaradi svojih zaslug in starosti. In velikokrat se ta častitljivost ujema z modrostjo. V krščanskem pogledu je modrost tesno povezana z izpolnjevanjem Božje volje ter njenim iskanjem oziroma razločevanjem. Zato tisto, kar je v očeh sveta modro, v očeh Boga velja za nespametno. In velja tudi nasprotno: kar je v očeh sveta norost, je za Boga modrost. Zato modrost velikokrat pomeni plavati proti toku. Marija je v svoji zvestobi Božji volji sprejemala odločitve, s katerimi je tvegala celo lastno življenje. A takrat njene nosečnosti, ko je sprejela vlogo Odrrešnikove matere, nihče ne bi mogel razumeti. Tako kot morda z razumom sama ni mogla doumeti, da je svet zavrnil njenega Sina in s tem ljubezen Boga. Z Jezusom je trpela do konca v bitki za odrešenje sveta. In zaradi tega je še toliko bolj častitljiva ter tudi hvale vredna. Naj nam torej Marija izprosi modrost, da, kot pravi naša znana marijanska pesem, »iščemo pravice, skrbimo za svetost. Da bi Boga ljubili in tebe prav častili.« Marija, Devica častitljiva, hvale vredna in mogočna, prosi za nas.

Kakšen smisel ima "naročanje" svetih maš?

Pred skoraj vsako sveto mašo slišimo, da je darovana za nek namen

Najpogosteje za umrle – za dar večnega življenja. Občasno za žive, v zahvalo, s prošnjo za blagoslov in potrebne milosti. Zakaj pravzaprav gre? Kakšen smisel ima "naročanje" maš po namenu nekoga? Ali

to pomeni, da ko je maša za Novaka, moja molitev ne bo več uslišana? Kaj to pomeni "naročiti" mašo? To pomeni, da se Cerkev – skupnost, ki pod vodstvom duhovnika praznuje evharistijo – strinja, da prosimo Boga, da bi z dobrinami, ki jih prinaša ta sveta maša, obdaril konkretno osebo ali skupino ljudi.

Za kakšne dobrine gre?

Odgovor se skriva v odgovoru na vprašanje: Kaj je evharistija? To je ponavzočenje Jezusove daritve, ki jo je daroval Očetu, ko je na križu dal svoje življenje. V tej eni daritvi se je Jezus popolnoma združil z Očetom. Ko mi obhajamo evharistijo, se povezujemo s to Jezusovo daritvijo, postajamo udeleženci, njen del in se "po Kristusu, s Kristusom in v Kristusu" združujemo z Očetom. "Namen" pomeni, da ko to delamo, prosimo Boga, da bi v to zedinjanje vključil konkretnega človeka. Združenje z Bogom pa ni nič drugega kakor zveličanje. Če prosimo, na primer, za zdravje, za dober uspeh pri testu matematike, za varstvo in tako naprej, prosimo v tem smislu, da bi to pomagalo pri zveličanju tega človeka – da bi bil torej z Bogom združen za vedno.

Najbolj dragoceno darilo

Pravzaprav ne moremo prositi za nič boljšega, nič večjega. Lepšega darila ne dobiš. Naše sodelovanje – naša prisotnost, zbranosti, goreča molitev ali materialni dar – povezano z "naročilom" svete maše, je znamenje naše ljubezni, ki v evharistiji postane del ljubezni.

Preprosto "naročilo" svete maše je absolutni zmagovalec med darili. Nekaj najbolj dragocenega – celo neprecenljivega – kar lahko človek da drugemu človeku, živemu ali umrlemu. Čudno, da je "naročanje" maš danes tako iz mode, ko naročajo sv.maše samo še stare mamce, mladi pa v tem ne vidijo nobenega smisla.

Kaj pa "osebni" nameni?

Ali to pomeni, da mojih osebnih prošenj med mašo Bog ne posluša? Poenostavimo. **Osebnih namenov sploh ni, ker je evharistija dejanje vse Cerkve in nikoli samo moj čas z Gospodom.**

Pa ne le Cerkve, ki je zbrana v nekem svetišču ob neki uri, ampak zares vse – zato sta pri vsaki maši izrečeni imeni papeža in krajevnega škofa. Edinost škofa s papežem je znamenje edinosti naše skupnosti z vso vesoljno Cerkvijo. Zato se tik preden pojemo Svet, svet, svet spomnimo, da molimo skupaj s svetniki in angeli. Prav tako pri vsaki maši molimo za ves svet in za vse ljudi. Če poslušamo evharistično molitev, bomo slišali, da prosimo za mir in zveličanje vsega sveta, za žive in rajne – ni človeka, ki bi ga Cerkev v darovanju evharistije izpustila.

Čas in mesto za naše osebne prošnje

Ugotovili smo torej, da maša zajema vse in zato tudi moje osebne prošnje. Vključene so v molitev vse Cerkve. In zelo dobro je, če k sveti maši prinesemo svoje namene. Zakaj? Prvič: če imam osebni namen, pomeni, da ljubim. In ljubezen – ta moja krhka, uboga, človeška ljubezen – me združi s Kristusom, ki ljubi brez konca, ki se daruje večno ljubečemu Očetu.

Drugič: ta moj osebni namen me spodbuja, da kar se da goreče in zavestno sodelujem pri evharistiji. Prek takega sodelovanja pa se vse bolj združujem z Bogom, ki me čisto zares posluša in si k Srcu vzame to in te, ki jih nosim v svojem človeškem srcu. Sami plusi, torej.

Posebni trenutki

Med mašo je nekaj trenutkov, ki so posebej primerni, da Bogu zaupamo svoje potrebe in želje. Prva je že, ko duhovnik moli glavno mašno prošnjo in po "molimo" nekaj trenutkov tiho moli. Glavna mašna prošnja je v latinščini imenovana Collecta – **duhovnik vanjo zbere prošnje vseh.**

Takrat je čas, da vključim svoj namen.

Naslednji trenutek je darovanje, ko na oltar prinesejo kruh in vino. Takrat na pateno in v kelih lahko simbolično položim samega sebe, svoje domače, vse, kar nosim v srcu.

Najboljši trenutek in "Božji Zakladnik"

Najpomembnejši trenutek je, ko Jezusa prejmem v obhajilu. On je z mano, je v meni, v mojem srcu. Moje srce – vse ljubezni in skrbi – postanejo njegove. Pogumno lahko povem Očetu: "Imam tvojega sina. Hočem ti ga darovati in skupaj z njim samega sebe in zato tudi vse, kar nosim v srcu. Vse ali nič, Gospod!"

To "sveto izsiljevanje" deluje vedno, ko me vodi ljubezen do Boga in človeka. To je trenutek, ko sem najbolj globoko – tukaj na Zemlji, seveda – v življenju Presvete Trojice. Sem z Bogom in sem v Bogu. Moje srce je potopljeno v njegovo. Vse, kar je moje, postaja njegovo. Vse in vsi.